

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

<p>Előfizetési árak: Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona. Negyedévre . 2 korona 50 fill. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Dr. Kriszt Béla főszerkesztő. Bárvárh Gyula. felelős szerkesztő.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Igmándy-utca 60. szám. Kéziratot vissza nem adunk. Nyílt-tér garmond sora 40 fill.</p>
<h2>Gazdatiszti körök.</h2> <p>Szinte alig lehet elképzelni, hogy manap, az egyesületek és testületek virág korában, legyen olyan társadalmi osztály, mely társadalmi uton kellően szervezve nincsen. Pedig mégis van. Ilyenül kell fölismernünk a <i>gazdatiszti osztályt</i>.</p> <p>Nem mondjuk mi azt, hogy ezen osztály érdekei védelmére és érvényesítésére eddig semminemű szervezetet nem létesített volna, csak azt, hogy kellően még nem szervezkedett. Van ugyan egy országos egyesületük a <i>gazdatiszteknek</i>, a fővárosban székelő „<i>Magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesülete</i>,” de ez mint aféle központi szerv- igazán hatásosan működni csak úgy tudna, ha erős vidéki gócpontok hálózatára támaszkodhatnék, ilyenek pedig nincsenek.</p> <p>Amilyen könnyű volt megállapítani, hogy a <i>gazdatiszti osztály</i> kellően szervezve még nincs, ép oly nehéz</p>	<p>ennek okát adni. Az a föltevés meg nem állhat, hogy azért maradt el a teljes szervezkedés, mert a <i>gazdatisztek</i> anyagi helyzete semmi kívánni valót nem hagy fön s így e téren nincs szükség a tömörülésre. A tapasztalat mást mond. Hogy csak egyet említsünk a rendezetlen anyagi kérdések közül: ott van a <i>gazdatisztek nyugdíj ügye</i>, ha másért nem, ennek rendezése végett is szükséges volna egyesülni. De ha az anyagi helyzetük csakugyan rózsás volna, még mindég volna elég ok a társulásra. Hiszen azt csak láthajták a <i>gazdatisztek</i>, hogy tekintélyük és súlyuk nincs sem a politikában, sem a gazdasági életben, sem a köznevelődés terén. Nem abban kell a társulás hiányát keresnünk, hogy erre szükség nincs, hanem inkább a testületi szellem hiányában, mi körülbelül a <i>gazdatisztek</i> hivatásával járó elszigeteltségből folyik.</p> <p>Bármilyen legyen is azonban a szervezetlenség oka, szükséges volna, hogy e helyzet megváltozzék. Nem csak</p>	<p>mi mondjuk, hanem így látja ezt az országos <i>gazdatiszti egyesület</i> is, ép ezért utasította mult évi közgyűlése az igazgató választmányt, hogy minden eszközzel igyekezzenek <i>vidéki gazdatiszti köröket</i> létesíteni. Evvel lenne tehát teljes a most hiányos szervezet.</p> <p>A <i>gazdatiszti körök</i> haszna és fontossága azonnal szembeötlök, ha utalunk a célra, mit szolgálni hivatva volnának. E cél az, hogy <i>képviseljék az illető vidék gazdatiszti kara érdekeit, javítsák társadalmi és anyagi helyzetét, fejlesszék testületi szellemét és fentartsák erkölcsi tekintélyét</i>.</p> <p>Még rokonszenvesebb és kedvesebb lesz ez az eszme, ha felsoroljuk az eszközöket és módokat, melyekkel az alakítandó körök céluk elérésére törekedhetnek. E cél elérésére ugyan is állandó összeköttetésben áll minden kör a <i>gazdatisztek</i> fönt említett országos egyesületével, attól tanácsot, fölvilágosítást kér, viszont annak körzetére vonatkozó <i>gazdatiszti ügyekben</i> véleményét ad. Körzetében működ-</p>
<h2>Mesék.</h2> <p>— „A Délsomogy“ eredeti tárcaja. —</p> <h3>I. A szükségéről.</h3> <p>A szükség napról-napra más helyet és eszközt keres, hogy érvényesüljön. Ő is olyan, mint a csapodár lepke: száz és száz virágot megcsókol egy nap. — És holnap ismét csak ezt teszi más-más virággal.</p> <p>Az ős ember megunva magányát felkereste másik ős társát. Vagy talán a véletlen hozta őket össze a közös forrásnál, — vagy a felriadt vad üldözésében jöttek össze. Ez teljesen közönbös. — Öszejöttek, beszélgettek és tetszett nekik, hogy egymás beszédéből olyan dolgokat tanultak meg, a</p>	<p>mit előbb csak külön-külön tudott mindenik.</p> <p>— Ez — úgy nevezett tudás vágya — aztán azt a gondolatot érlelte meg bennük, hogy gyakrabban, naponta összejöjjenek. — Egyidőben keressék fel a forrást és hallgassák egymás beszédét.</p> <p>Miért történt ez? Nem a szükség csirája lett itt elvette? És ez a szükség csirája ma már a mivel, új emberekben annyi és annyi alakba ülésködik, hogy ugyszólván csoda számba menne, ha akadna, a ki a szükség betegségének csiráját magában nem hordozná.</p> <p>Betegségnek nevezem, mert a mai szükség különbözik az ősember szükségétől.</p> <p>Az ős ember felkereste társát, mert tanulni vágyott.</p> <p>Az új ember felkeresi társát, mert itélkezni szeret.</p>	<p>Ott a verőfényes, meleg nappal ígérő hajnal hasadása volt a szükség, itt a kísértetekkel tele vélt sötétedő esteledés. — Ott a fül, szem nem érvényesült, csak a száj, — itt most már az orrok sem elégitik ki minden tudásunkat.</p> <p>Tanulság: Szeretjük a bajt a szükségnek, a jót a véletlennek tulajdonítani; — pedig mindkettő az egyéni természet gyengeségén, vagy szilárdságán alapszik.</p> <p style="text-align: center;">* * *</p> <h3>II. A szépségről.</h3> <p>Az emberek a szép arcokat és testet közös szemüvegen szokták nézni. — Azokban nem a nemes lélek látható, ép testét vélik felfedezni, hanem ennek ellenkezőjét.</p> <p>Ezért a szépség annyiféle csábításnak, hizelgésnek volt és van kitéve, hogy le is</p>

Pécs város városházát jövő év május havában újra építik, miért is jelenlegi helyiségéből annak idején ki fogok költözködni, mely körülmény arra késztet, hogy az

összes rakáron lévő divat cikkeit és naponta érkező újdonságaimat különösen ajándékoknak alkalmas dolgokat tetemesen leszállított árban árusítsam el, úgy mint: **férfi ingek** és **nyakkendők**, **kézimunkák** és **kellékek**. **Jäger alsó ruházat**. **Ruhadiszek**. eső ernyők, harisnyák, koztyúk stb.

KEMÉNY MÓR PÉCS, Király-utca városház épület.

dő gazdatiszteket igyekszik a nyugdíj-biztosítás eszméjének megnyerni. A körzetében működő gzzdatisztek társas érintkezését rendszeres összejövetelek útján fentartja, felolvasásokat és fontosabb kérdésekről vitát rendez. Társas kirándulásokat tesz jól kezelt gazdaságok megtekintésére.

Ime ezekben körvonalaztuk röviden a gazdatiszti körök célját, feladatát és eszközeit és rámutattunk létesítésük szükségére. Egyebet ezek után nem tehetünk, mint hogy felhívjuk ismételtén az érdekelték figyelmét ez eszmére, mert ha ő maguk nem törekednek bajaik javítására, mástól ugyan hiába várják.

Vármegyei közgyűlés.

Régen volt Somogyvármegyének, oly érdeklődéssel kísért közgyűlése, mint a Kaposvárott f. évi február 1-én megtartott évnegyedes közgyűlés.

A törvényhatósági bizottsági tagok majdnem teljes számmal vonultak fel és szorongásig megtöltötték az impozáns nagytermet, míg a karzatot virág füzéreként a díszes hölgy közönség foglalta el.

Tallán Gyula főispán, mint a közgyűlés elnöke, reggel 9 órakor megnyitotta a közgyűlést, mely az alispáni évnegyedes jelentés felolvasásával kezdődött.

Ezen pontnál felszólt Dr. Kriszt Béla bizottsági tag és előterjesztette, miszerint az előző napon Kaposvárott megtartott járási értekezlet örömmel értesült azon elismerésről, melyet a szigetvári járás főszolga-

birájának, a személy és vagyonbiztonság terén kifejtett sikeres működéséről a közvetlen hivatali főnök megemlékezett. Ismertette rövid vázlatban járásunk főszolgabírájának fáradhatlan tevékenységét a nagyobb szabású bünesetek és a mindgyakrabban alakuló bünszövevények nyomozásánál, melynek érdekében saját költségén még magán detektíveket is alkalmaz; úgy önzetlen, a hivatali kötelesség határára túl menő buzgalmit a tettesek kézrekerítése körül, a midőn legtöbb esetben személyesen vesz részt, sőt nem egy esetben veszélynek teszi ki életét is. Mindezek alapján a járási értekezlet megbízásából indítványozta, hogy Hegyessy János szigetvári járási főszolgabírónak, a személy és vagyonbiztonság fentartása és megszilárdítása körül kifejtett ügybuzgó tevékenységéért jegyzőkönyvi elismerését fejezze ki a törvényhatósági bizottsági közgyűlés.

A zajos helyeslés és éljenzéssel fogadott indítvány ellen felszólalni akart Seregély Dezső hatvani ev. ref. lelkész, törvh. bizottsági tag, de a személyes boszu által sugalmazott szavai elveszték az összes jelenvolutak demonstratívája által előidézett zajban, melyből meggyőződhetett, hogy még szándékát is egyhangulag visszautasítja a vármegye közönsége.

A kínos incidens után a közgyűlés Dr. Kriszt Béla indítványát lelkesedéssel elfogadta s a jól megérdemelt elismerését jegyzőkönyvileg megörökíteni rendelte.

Ugyancsak az alispáni jelentés keretén belül mondotta el Szabó Kálmán törv. biz. tag remek szép beszédét néh. Maár Gyula, a vármegye köztisztviselőiben és szeretetében állott alispánja felett.

Mély meghatottsággal hallgatta a szónoki művészet e gyöngyét a közgyűlés és az igazán átérzett részvétnak adott előszóval kifejezést Gróf Széchenyi Aladár törv.

III. A szokásról.

A szokás egyeseknek, — a divat a nagy közönségnek természete.

Mindig egyforma, unalmas életet megunta a szokás is.

Feltette magában, hogy más valamivé lesz. — Levélközi eddigi szokását. — Hogy ezt tessese elment a ruhakereskedőhöz és kért magának új ruhát. — A kereskedő ismerve vevőjét, felad egy reá illő és eddigi izlésének megfelelő öltözéket. — A szokásnak ez nem tetszik. Másikat kér. — A kereskedő ekként több ruhát ad reá, de a szokásnak egyik sem tetszik. — Végre elvesz a kereskedő egy, a divatnak megfelelő öltözéket és azzal adja fel a szokásra, hogy ez a legújabb divat szerint készült. — Bár a ruha kissé kényelmetlen, . . . a szokásnak tetszik és megveszi. — Kevélyen halad végig az után azon hitben, hogy előbbi szokását levélközölte. — Tevedett; mert a divat is csak szokás.

Tanulság: Ha hallgatunk és figyeljük egyesek cselekedeteit, tapasztalatot szerezhetünk egyéni természetük felől és okosabbak leszünk. — A látszat csal, ki erre épít saját kárán fog csak okosodni. — Nem a szokás, hanem a tudás az, a mit magunknak nevezhetünk.

* * *

bizottsági tag, midőn általános helyeslés mellett indítványozta, hogy néh. Maár Gyula örökemlékéül a most elhangzott beszéd egész terjedelmében jegyzőkönyvbe iktattassék, kinyomatva az összes törvényhatósági bizottsági tagoknak megküldessék, végül az elhúnyt alispán areképét a vármegye megfestetvén, közgyűlési nagytermében elhelyezze.

Ezen indítványt, úgy Szalay Károly törv. bizott. tagnak stílis indítványát az alispáni jelentés szövegezése tekintetében egyhangulag elfogadta a közgyűlés.

Az eddigi méltóságteljes hangulatot, szemmel látható izgalom váltotta fel, mert következtek a választások.

Közfelkiáltással és nagy lelkesedéssel ifjabb Sárközy Béla választatott meg a vármegye alispánjának. A vármegye előkelőségiből kiküldött deputáció hívta meg az új alispánt a közgyűlésbe, melynek őszinte szívből fakadt éljenzése mellett foglalta el az alispáni széket és vette át az elnöklő főispán kezéből az alispáni hatalom szimbólumát a vármegye peesétjét.

Tartalmas, a komoly és felelősségteljes állásnak megfelelő, a vármegye iránti igaz szeretettől sugárzó szép beszédben köszönte meg ifjabb Sárközy Béla alispán, a neki előlegezett és beléje helyezett bizalmat, melynek megfelelői — mint mondá egyedüli és legfőbb kötelességét fogja képezni. A nagy tetszéssel fogadott őszinte szavak után Gróf Széchenyi Imre törvh. bizotts. tag üdvözölte az új alispánt, kinek családja már számos és érdemdes hivatalnokot adott Somogyvármegyének.

Az elhalálozás folytán megüresedett marenzali járási főszolgabírói állásra 4-en pályáztak. A szavazás megkezdése előtt azonban vizsálépet Koharits Ferenc tb. főszolgabíró s így a szavazás csak 3 jelöltre történt, melynek eredményeként Lehner Vilmos 212, Brodszky Lajos 128 és Bóné Kálmán 67, szavazatot nyert. Marenzali járási főszolgabírónak e szerint megválasztott Lehner Vilmos.

Az alispáni választással megüresedett kaposvári járási főszolgabírói állásra szintén 4-en pályáztak, de Bernáth Kálmán és Dr. Svastics Nándor visszaléptek s így a küzdelem csakis Plachner Sándor és Pete Lajos között folyt le, melynek eredményeként Plachner Sándor 243, Pete Lajos 106 szavazatot kapott. Kaposvári járási főszolgabírónak tehát Plachner Sándor lett megválasztva.

Az ezen választással megüresedett lengyeltői járási főszolgabírói állásra a szavazás eredménye a következő: Dr. Svastics Nándor 226., Bóné Kálmán 54. Lengyeltői járási főszolgabírónak e szerint Dr. Svastics Nándor lett megválasztva.

A Dr. Svastics Nándor és Lehner Vilmosnak főszolgabírakká történt megválasztása folytán üresedésbe jött két szolgabírói állásra egyhangulag megválasztattak Sey Oszkár és dr. Perczel Vilmos.

A választások sorozatát befejezte a közigazgatási bizottságba I tagnak, a központi választmányba két tagnak választása titkos szavazás útján.

A közigazgatási bizottsági tagságra gróf Jankovich 86 szavazattal Dr. Tevely Béla 52 szavazata ellenében; a központi választ-

vetette ép lelkét. — Mielőtt ezt tette volna elment a nagyvilágba körülnézni; hátha talál olyan helyet ahol megbeesülnek tisztelettel is.

Ment — mendegélt míg végre arra a helyre ért, hol az emberek épp nagyvadásztariottak. — Gyönyörűsége telt a vásári zaj — és az emberek nyüzsgésében. — Még nagyobb gyönyörűsége telt a kufárok kiabálásában és erőlködésében, a mivel minden áron hitvány portékájukat reá akarták erőszakolni az emberekre.

Gondolt egyet. — Megállt egy fordulónál és várt. — Nem sokáig kellett várnia. Jöttek az emberek. Nézték és bámultak. — Egyik megszólítja: mit áru? Magamat . . . szölt ő. — Az emberek kaptak rajta. — Nem alkudtak, hanem árvereztek. — És a szépség ára gyorsan emelkedett. — Pénzt, sok pénzt kapott. — A pénzt elköltötte. Mikor több pénze nem volt, előbbi eljárását vette elő. — Sikertült. — Ismét volt pénze, . . . de már nem volt lélekereje. — Elvesztette lelke épségét.

Tanulság: Azt hisszük, hogy a pénz mindent pótol. Tevedünk. — A pénz vándor madár; ha velünk van telhetetlenekké tesz, ha elköltözöttőlünk fogyvert ad kezünkbe.

Tisztelettel nézzük a szépet, hogy az azzal fejlesszük annak erejét, . lelki épségét.

mányi tagságra pedig 118—118 szavazattal gróf Jankovich László és Dr. Marton Gyula lettek megválasztva.

A közgyűlés többi tárgyai délutánra maradtak mikor is az összes hátralévő ügyek elintézését nyertek.

Szigetvár városnak kérelme vízvezeték berendezése költségeihez vármegyei segély iránt, az állandó választmány javaslata szerint akként lett elintézve, hogy egyelőre felír a vármegye a földművelésügyi m. kir. ministeriumhoz s azt felkéri, miszerint vízrajzi osztálya által készített tervet és költségvetést Szigetvárnak víztorony és vízvezetékkel leendő ellátása céljából és majd ha így a létesítendő építmények és költségekről tájékozva leendő, akkor fog-figyelembe véve azon elvileg már most kimondott határozatát, hogy a közkórház vízvezetékkel okvetlenül ellátandó, Szigetvár kérelme fellett érdemben határozni.

Ugyancsak ezen közgyűlésen vált köztudomásává, hogy a bekövetkezett kormány változás folytán a vármegye főispánjának vezetése mellett Pallavicini Ede örgróf, Márffy Emil, dr. Goszthony Mihály, Széchenyi Imre gróf, Chernel Gyula és Kacsokovics Géza törv. bizottsági tagok 1903 december hóban megjelentek az új kereskedelmi miniszternél oly czélból, hogy a már elődjéhez felterjesztett azon kérelmet miszerint, az állami beruházási kölcsönből utépítési célokra Somogyvármegye is megfelelő összeget nyerhessen, újból és indokoltan jóindulatába ajánlják.

Örömmel vette tudomásul a közgyűlés főispánjának és a nevezett előkező törvényhatósági bizottsági tagoknak buzgó fáradozását, melynek sikeres eredményeként arról értesítette a kereskedelem ügyi m. k. minister a vármegyét, miszerint a f. évi költségvetésébe e czímen nagyobb összeget vett előirányzatba és hogy a többi között a Szigetvár Drávafoki utvonalat is az állam költségén kiépítendő utak sorába fel venni szándékozik.

Egyébként a minister intenióinak megfelelően egy bizottság lett kiküldve, az állami költségén kiépítendő utak meghatározása iránt.

A késő estig elhuzódott közgyűlés összes teendőit elvégezvén, azzal oszlott szét hogy munka után édes, nem mindig a pihenés, hanem a szórakozás is, melynek kellemes pontjai voltak, este baráti körben az új alispán ünneplése, úgy a kedélyes tombola estély.

Dr. K.

H I R E K.

— **Kitüntetés.** Dr. Szaplonezai Manó somogyvármegyei tiszti főorvost Ó Felsege a közegészségügy terén szerzett érdemei elismerésül királyi tanácsosi ranggal tüntette ki. Szívből gratulálunk a jól megérdemelt kitüntetéshez. A miniszterelnök a következő távirattal értesítette január hó 28-án Dr. Szaplonezait „Üdvözlöm királyi tanácsos urat. Tiszta”.

— **Elismerés.** A f. hó 1-én tartott megyei közgyűlés Hegyessy János főszolgabíró-

nak a bűnügyi nyomozatok terén tanusított ügybuzgalmaért és az általa elért jelentékeny sikerekért elismerést szavazott. Erről lapunk más helyén bővebben van szó.

— **A keresztény nőegylet** február 6-iki mulatsága lapunk zártakor kezdődik. Haljuk a kocsik robogását, a mulatságra sietők zaját sikert is merünk jósolni, de lefolyásáról csak jövő számunkban referálhatunk.

— **Ki a vivát?** A lefolyt megyei közgyűlésen megejtett részleges tisztújításról részletesen lapunk más helyén számolunk be. Itt csak emeljük ki, hogy a szigetvári szolgabírószolgabírói közül a közgyűlés Dr. Perczel Győző th. szolgabírót valóságos szolgabíróvá választotta.

Tréfa vagy büntény? F. hó 4-én este 6—7 óra között a mozgói vasúti állomás I-II. oszt. nyitvalévő váróterméből ismeretlen tettesek 2 széket és egy fali tükröt elvitték. E butorokat az állomástól nem messze a pályatesten megtalálták, még pedig egy széket összetörve a sinek között, a másik széket és a tükröt pedig teljes épességben a sinek mellett. Ily körülmények közt nem lehet tudni gyerekes csíny vagy pedig lopási esetleg károztási szándékból kerültek-e a felsorolt butorok a pályatestre. A csendőrség erélyesen nyomoz.

— **A pótlék.** Bizonyára tudják olvasóink, hogy az állami tisztviselők fizetésének rendezése napirenden van s hogy a végleges rendezésig is a tisztviselők 1903-tól kezdődőleg fizetési pótlékban részesülnek. A múlt évre járó pótléket f. é. január havában egy összegben már meg is kapták, a folyó évre járó és havonként esedékes részletek utalványozását a miniszteriumban szintén megkezdték. A szigetvári állami hivatalok közül a kir. adóhivatal részesült abban a szerencsében, hogy legelsőnek kapta meg ez új pótléket. A több hivatalok pár napon belül szintén megkapják.

— **Szobátűz.** Szent Lászlón f. évi január 31-én *Mudich* János házának egyik szobája kigyuladt és 100 kor. értékű butor és ruhanemű elégett. Az épületben baj nem esett. A tűz valószínűleg gondatlanságból eredt.

— **Meghívó.** A „Szigetvári Kath. Legény Egylet” 1904. február hó 14-én a Korona vendéglő nagytermében házalapja javára színi előadással egybekötött *Táncmulatságot* rendez. A rendezőség. Belépti-díj: három első sor 1 K. 20 fil., többi ülőhelyek 1 K., álló hely 80 fil., karzat 40 fil., a tagok 20 fillér kedvezményben részesülnek. A zenét Oláh Miska jól szervezett zenekara szolgáltatja. Kezdeté este 8 órakor. Színe kerülnek: *Vissza a műhelybe.* Színmű négy felvonásban. Személyek: Önbölyi Mátyás szíjgyártó mester, Czinner József. Olga neje, Peháček Annuska. Ilonka leánya, Czigelédi Mariska. Csepregi Dániel öreg iparos, Pukker Andor. Menyu iparos segéd, Németh János. Endre iparos segéd Balázs Ferencz. Albert iparos segéd. Bauer Péter. Dalnoki Alfréd fizetés nélküli másoló irnok, Kodriq Gábor. Hamvas János pénzügyi tanácsos, Szőke Gyula. Ügyvéd, Gáspár Ferencz. Végrehajró, Szőke Gyula. Városi hajdu, Hozunsteiner Mihály. Idő jelenkor. Ezt követi: *A vándorlegény.* Életkép a vándoréletből. Irta: Joachim Agost. Személyek: Örvös Gida, szolgabíró, Gáspár Ferencz. Róza, a neje,

Czigelédi Mariska. Szalkai László, Czinner József. Jolán, a neje, Peháček Annuska. Jakab, korcsmáros, Gájer Jakab. 2 vándorlegény Nemes István, Onódi György. Csendőregregorics Gyula. Janó, drótostót, Tikos József. Történik egy falusi korcsmaiban. Idő: jelenkor.

— **A szigetvári tornacipőgyár munkásai** által f. é. január 31-én tartott táncmulatságon fölülfizettek: Neu Dezső 4 K 40 f. Neumann Lipót 2 K 40 f., Fischer Ignác 1 K 40 f., Czigelédi Károly 1 K., Stayer István, Einer Béla, Bálics Jenő, Pártinger Ferencz, Vill József, Pálfi N. csendőregregorics 40-40 f. Gölöncsér István 20 fillér. A rendezőség ezuton halás köszönetet mond a nemes szívű adakozóknak.

— **Lopás.** Barcstelepen f. hó 1-én a Hoffmann-Krausz féle vendéglő étterméből *Mikes* Domokos barcstelepi lakos egy 32 kor. értékű billiárd golyót ellopott.

— **Az elüljáróság, a holdvilág és egy kucséber.** Közismert városunk elüljáróságának azon intézkedése, mellyel világításra kötelezte a holdat, rendelvén, hogy oly esetben, mikor a naptár szerint holdvilágos esteeknek kell lenni, az utcai lámpákat nem kell meggyújtani. Megesik azonban többször, hogy a szelid hold nem szolgáltathatja az obligát világítást, mert valami durva felhő eleje tolakodik és eltakarja. Némely emberek ilyenkor úgy fognak ki az elüljáróságon is, a holdon is, hogy apró kézilámpákkal járnak. Az ilyen utcai magánvilágítás eszközeinek beszerzése és üzemben tartása azonban némi költséggel s fáradsággal jár, természetes hát, hogy ezt csak amolyan nyárspolgár természetű emberek üzik. A könnyüvérű, találékony, bohémtermészet azonban mint értesülünk más-ként segít a bajon. Ha valahol rásötétedik és sem holdvilág sem lámpavilág az utcán nincs, előveszi a gyújtó skatulyát és szálan-kint kigyújtva a gyújtókat, világítást rendez magának míg célt nem ér. Felhívjuk olvasóink figyelmét erre a helyi érdekű utca-világításra annál is inkább, mert ez a módszer ki is van már próbálva, amennyiben két szavahihető fiatal ur előadása szerint így világította ki magának minap este városunk egyik ötletes kucsébere az utat, a vasúti vendéglőtől a városig. Elmondjuk még, hogy az egyik fiatal ur — ki ugyilátszik malició-zus természet — azt is közölte velünk, hogy ők nemcsak a gyújtók fényét látták, hanem úgy tetszett nekik mintha az elüljáróság arcát is pirosság öntötte volna el, a gyújtogatás miatt, mit ők szégyenpírnak tartottak. Rövid vita után azonban sikerült meggyőznünk, hogy az nem szégyenpír, hanem a gyújtók piros fénye volt.

— **Kérelem a magyar Hölgyekhez!** A közel jövőben „*Magyar Hölgyek Világa*” címmel egy nagy szabású mű fog megjelenni, melynek kiváló értékkel bíró tartalma magoknak a Hölgyeknek tollából óhajtja a szerző összeállítani. Miért is ez uton felkértemek Hölgyek (tekintet nélkül a korra és képzeletre) kegyeskedjenek címeiket tudatni, hogy a témákat közlő iverk szétküldhetők legyenek. **Megkeresések a „Magyar Hölgyek Világa” szerkesztőségének Szolnokon, Rékasi út 29 szám alá (Jász-Nagykun Szolnok vármegye) intézendők.**

— **Vadászat.** Csinos vadászatot rendezett Zemanek Károly dobszai kasznár múlt hó 28-án a Kegyes Tanítórend vadász területén. Az ügyesen és szépen rendezett hajításokban 150 nyul esett. Ha kissé több a hajtó, az eredmény legalább 50 nyullal több lehetett volna. Esti 5 órakor Lucillus asztalát megszügyenítő lakomához ült a társaság, hol a szeretetreméltó háziasszony és a vendégszerető háziur előzékenysége és a pezsgős palackok durrogása derült kedvre hangolta a társaságot. Vacsora után Azala és Aranka házi kisasszonyok páratlan zongora játéka kötötte le a társaság figyelmét és valóban élvezetes órákat szerzett, közben pedig Hegyessy főszolgabíró törölmetszett mondásai és jóízű adomái keltettek derültséget. A feledhetlen mulatságon jelen voltak Bodó Aladár ügyvéd és neje, Frank, és Litke urak Pécsről, Stephaich Pál Görösgalból, Stern Lajos Patáról, Hegyessy János főszolgabíró, Dr. Kriszt Béla, Tóth István és Tóth Aladár Szigetvárról és ifju Zemanek Aladár Fehérmezyéből.

— **A tudóvész pusztítása hazánkban.** A belügyminiszter jelentése szerint 1902-ben Magyarországon tudóvészben elhalt 75.145 egyén, 1903 évi november hónapban az egész Magyar birodalomban elhalt 4859 egyén, ebből meggyénkre 91 egyén esik.

— **Terjed a szociálizmus.** Mint értesülünk Szt.-Lászlón megalakult a szociáldemokrata pártszervezet.

CSARNOK.

A 3-ik számú szobában.

Irta: Tihanyi Károly.

A pécsi közkórház 3-ik számú szobájában fekszik kedves Gyula barátom, e lapok felelőse s félkarra támaszkodva hallgatja az én nagy tragédiámat.

— Ejnye no, hát mondjad el az egész históriát töviről-hegyire; csak képzelheted, hogy érdekel; hiszen jó barátom buja-baja csak felkölti részvéteimet!

Nem igen akartam bele menni a jó barátságából állított csapdába, de hát ember vagyok én is — a halandó ember minden hibáival, s így, midőn míg a kórház kert fehér kavicsos útjain imbolygó délutáni nap-sugár szórványos fénypontjait figyeltem — erőt vett rajtam valami világfájdalomféle érzés, — s karosszékeket Gyula ágyához gördítve elbeszéltem neki szívfájdalmamat.

— Hát ez előtt hét évvel, egy nyári nap délutánján megpillantottam őt.

— Ahán!

— Ne szakíts félbe, mert tudod hogy idegessé tesz ha bele beszél valaki...

... Akkor már, az első találkozás alkalmával jól tudva, hogy bizonyos nevelétséget követek el, mégis megemeltém kalapomat; köszöntem tehát neki, s képzeld, ő lekötelő mosollyal fogadta e köszöntésemet. Ez a néma hódolat hét éven keresztül minden héten megisméltődött s én ismeretlenül foró szerelemre gyúladtam Helén ránt. ...

— Helén? hát mégis elárulod nevét?
— Igen, de többet nem is mondok nevérl vagy állásáról... Tehát mint egy második Jákob szolgáltam az én Ráchelemért, hét hosszú évig nem merve közelebb férni hozzá, csupán szivdobogva köszönni s szemimmel kísérem az i nádott alakot, míg az utca tömkelegében, vagy a járókelők között eltűnt szemeim előtt.

— Na Károly, ha ez igaz, akkor nagy...

— Jó, jó, tudom azt én magam is, hogy nagy csacsi vagyok, de mit akarsz barátom, az igazi szerelem, az a szent érzés, ilyen gyerekeségekben nyilvánul rendszerint. De hadd folytassam... tehát néha irtam egy látképest, de sohasem irtam alá nevemet, s soha sem kértem tőle választ. Mondom így ment ez hosszú hét esztendőn keresztül, midőn ez előtt két hónappal egy napon kétszer találkoztam vele, elhatároztam, hogy írok neki s kérek választ is tőle.

— No és irt?

— Irt; sőt találgát is ajánlott fel... s azóta uszom a gyönyör, a boldogság Océánjában.

— De hát akkor mit beszélsz tragédiáról? Hiszen ha boldog vagy, mit szomorodol? A te históriád eltekintve a hét évi sóhajtozástól egész rendes lefolyású közönséges szerelmi história!

Fölkeltem a karosszékből... egy nagy, súlyos test, súlyt nyert árny borult szívemre... torkomat vas marok kapcsolta át, nem tudtam beszélni...

Közönséges szerelmi história! Bár az volna, bár az egész vagy egy vig vaudeville, vagy egy pisztoly lövéssel befejezhető hétköznapi dolog volna; de az én esetem...

Oda álltam a magas ablakhoz, a kut targalyain egy szürke veréb ül, fejét szárnyai alá hajtva, vajjon miről ábrándozik... van-e e kis állatkában érzés, van-e a kis szívének bánatuk? Nem vávelem együtt osztály részese-e egy nagy bánatnak, nem velem együtt sirat-e egy eltékozolt mulat?

Könyv ült ki szemeimre; talán te kis madár is könyvel, talán a tél hideg fagyahű szemeidre fagyasztotta a szívet dermedtő bánat tiszta gyöngyét?

Testvér vagyok szegény madár; te talán párodát vesztetted el... én pedig alig nyertem, alig találtam meg azt, kit lázas ifjúkori álmaimban vágyva vágytam, kit érett férfi korban lázongó lélekkel követeltem a Mindenhatótól — azt veszttem el, mert elérni majdnem lehetetlenség.

A kórház folyósóján halk, alig hallható lépésekben járnak az ápoló nővérek, a lábadozó betegek, esend honol, csak a fali óra egyhangú ketyegésével mondja:

el—ve—sz—e—tt, el—ve—sz—e—tt!

Végre Gyula fordul beszédem felém:

— De hát kérlek, ha egyszer elkezdted...

Fölcsináltam, igen, el kell mondanom mindent, mint ahogy elmondtam mindent szegény anyámnak.

— Látod Gyula van feleségem, kit megtagadni, kinek gyermekeit el kellene löknöm... pedig boldog akarok lenni életemben, mert boldogság után vágyik minden ize lekemnek, szívemnek.

— Hát válj el tőle, hisz ugy sem hozzád való!

— Igazad van; de az az együgyü asszony, ki engem ugyan meg nem ért, ki soha sem fog megérteni nem-életének szebbik, fiatalabb részét ajándékozta-e nekem, nem három szép gyermeket adott-e? Ez legyen tehát egy fenkölt lelkületű férfiú tette... ha önzésből boldoggá akar lenni? Nem szebb-e, nem méltóbb-e egy férfiúhoz, ha némán szenved, ha végigjárja a szív, a lélek kálváriáját, s ha kifáradva a nagy kereszt súlyától összeesik, — csak akkor sóhajtja, utolsó lehetlet gyanánt az imádott, de elérhetlen nő nevét!?

Merőn néztem Gyula arcába; ő is visszanézett, de feleletet nem adott. Az estére hajló világítás szürke árnyakkal telítette a szobát; az ápolónő jött s Gyula ágyához illesztette a kis asztalkát, a melyre a vacsorát felhordta. A hangtalan nyomaszó esőndben láttam Helént édes arcával, bánatos édes mosolyával!

Lehet-e annyi, egy életet betöltő bánattal, boldogtalansággal még remény? Lehet-e az őszi rózsának bimbó fakadása? Az óra pedig ketyegte

so—ha, so—ha—so—ha.

Egy néma kézzorítás, — s otthagytam a 3-ik számú kórszobát... Szegény Gyulám, elrontottam egész délutánját!

Irodalom.

Az „Érdekes Könyvtár“ szépirodalmi havi folyóirat, mely már első januári füzetével is magára vonta a közfigyelmet, közölvén Mikszáth Kálmán „A batyus zsidó leánya“ és „Pletyka“ című gyönyörű elbeszéléseit, — most megjelent februári füzetében újból nagy lépéssel haladt előre kitzűzött célja felé. — Minden hetije — elsőől az utolsóig — magyar író munkája. Száműzve vannak belőle a külföldi selejtes regény-és elbeszélés-fordítások, s a legkiválóbb magyar írók legjobb munkáit adja a közönség kezébe. A füzet páratlanul gazdag tartalmából kiemeljük *Eötvös Károly* „Két bíró kutja“ című remek elbeszélését, mely egyike a legkiválóbb, legzamatosabb, tősgyökeres magyar nyelvezettel megírt novelláknak. Magyar a levegője, magyarok az alakjai *Gárdonyi Géza* „Kétféle nőta“ című novellájának is. A nagynevű szerző ebaen is csillogtatja hasonlíthatatlan magyaros iráját, páratlanul kedves humorát. Belső úrtékre nézve méltán sorakozik az előbbi kettőhöz *Jakab Páon* „Vulkántulajdonos“ című elbeszélése, kedves, kerüs miliujével, és elsőrendű munka *Szabó Endre* „Vándorló uraság“ című életképe is: közünk élő, s rendkívül éles megfigyelőképességgel megrajzolt alakjait a jóízű magyar s humor derűje aranyozza be. A költészetet *Dalmady Gyző*, a Kisfaludy-társaság kiváló tagja képviseli. Ezekon kívül nagyon érdeke az ismeretterjesztő apróságok rovata, ugyszintén az „Érdekes Könyvtár“ speciálitása, a rejtvénypályázati rovat is. Speciálitásnak nevezzük, mert csak ez a lap nyújtja olvasóinak azt a kedvezményt, hogy kivétel nélkül, minden egyes rejtvénymegfejtőnek egy szépirodalmi művet ad játalomképpen. A dús gazdag tartalom és rendkívüli előnyök mellett a folyóirat előfizetési ára példátlanul olcsó: negyedévre csak egy korona összeg az „Érdekes Könyvtár“ kiadóhivatalába (Budapest, V., Kálmán-utca 2.) küldendő. Nagyon ajánljuk a pártolásra méltó, előkelő színvonalu, hazafias vállalatot olvasóink figyelmébe.

KÖZGAZDASÁG.

Országos haszonállat összeírás.

Gazdáink már hozzá vannak szokva a mezőrendőrségről szóló 1894. XII-ik törvény-cikk életbelépése óta, hogy haszonállataikat minden év tavaszán a legelőre hajtás

előtt az állategészségi vizsgálattal kapcsolatban összeírják. Ez az idén sem marad el. Mivel azonban az összeírás az idén már pontosabban s ez eddiginél körülményesebben történik, szükségesnek véljük, hogy félreértés eloszlatása s az összeírás által elérendő cél érdekében pár szóval rámutassunk ezen összeírás fontosságára s kiemeljük annak az okát, amiért az idei tavasztól kezdve az állatösszeírás részletesebben és pontosabban eszközöltetik.

Hozzáértő szakemberek már régóta vitatják, hogy Magyarország állatállománya egyik-másik fajában annyira megfogyatkozott, hogy ez veszedelmes lehet a további tenyésztésre. Érdekében áll tehát az államnak tudni, hogy mi alapjuk van ezeknek a vitáknak, nincsen-e szükség az állattenyésztés terén olyan beavatkozásra, mely tiltó vagy serkentő rendelkezéseket foglalna magában.

Ennek a kitudására szolgálnak a tavaszi állatösszeírások. Céljuk tehát ezeknek az, hogy az összes haszonállatok minők: szarvasmarha, ló, szamár, öszvér, sertés, juh és kecske országsszerte faj, kor és ivar szerinti pontosan összeszámoltassanak, hogy így tudhassa az állam, hogy miként áll az országban az állatállomány s ha úgy találja, hogy egyik vagy másik haszonállatban alacsony a létszám, holott abból sokkal többet lehetne és kellene tenyészteni, akkor esetleg jutalmakkal serkenthesse a gazdaközönseget, hogy a kérdéses haszonállatból mennél többet igyekezzen szaporítani, ha pedig egyik vagy másik állatfaj vidékenként vagy országsszerte silány volna, úgy annak minőségét igyekezzen megjavítani.

Ezért történik meg évenként az állatösszeírás. És hogy ez mentül jobb, pontosabb és szabatosabb legyen, ezért az új földművelési miniszter rendeletet bocsájtott ki e tárgyban, melynek alapján az összeírás az idei tavasztól kezdve a szokottnál nagyobb ceremóniával történik ugyan, de célja most sem lesz más mint volt ezelőtt.

Ne gondoljon tehát a gazdaközönsege se adóemelésre se háborúra, ha majd a közigazgatási tisztviselők az összeírás megejtésére nála megjelennek, hanem gondoljon saját és az egész ország érdekére és aggodalom nélkül vallja be állatai számát, fajtát és korát, mert a valótlan adatokkal csak magát károsítja meg.

Kiadja a szerkesztőség.

Ártézi szikviz

kapható

Verbóczy J. szikviz gyárában

SZIGETVÁRON Vasuti utca 61. sz.

Minden családnak

saját jól felfogott érdekében csakis a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

szabadna pótlékul használnia
a mindennapi kávéjához.

04.11/6

Behozatal.

Kivitel.

Magyar, Német, Lengyel országi valamint Prágai

hentesárak

valódi prágai és westfáliai sonkák, karmánádi, krakkói kalbász magyar és veronai szalámi, moriadella, debreczeni kalbász, paprikás szalona, valamint mindennemű hurka különlegességek.

ANTON ZAWODSKY

Bécs, XVI. Brestelgasse 5.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagyban.

Kicsinyben.

T. előfizetőink!

Helybeliek kik a „Budapesti bazár“ (divatlapot) kedvezményes árért megrendelni kívánják, sziveskedjenek ezt Kozáry Ede ur könykereskedésében vagy pedig a lap kihordónak bejelenteni. — Mig vidéki előfizetőink levelező lapon vagy utalványon megrendelhetik a „Délsomogy“ kiadóhivatalánál Szigetvárott.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

csak oly csomagokban, a melyek a Kneipp páter védjegyét és a Kathreiner nevet viselik, és kerülje gondosan a silány utánzatok ellogadását.

04.11/6

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár

Elvállal hulla szállítást vasuton és saját gyázkocsiján, minden irányban

Raktáron tart:

ércz és fa koporsókat, sirkoszorukat és szemfedőket nagy választékban. Különösen ajánlja ércz koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.

Drezdai Motorgyár R.T.

(ezelőtt Hille) fióktelepe és mőhelye:

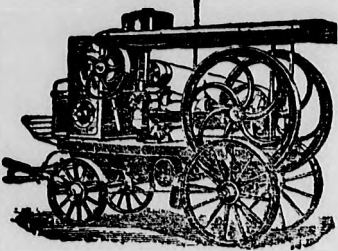
GELLÉRT IGNÁCZ és társa

Budapest, VI. Teréz-körut 41.

(Telefon 12-91.)

Ajánljuk az elismert legjobb, legtökéletesebb, legtartósabb gyártású drezdai benzín-motorokat, lokomobilokat és széngáz-fejlesztős (generatoros) motorokat.

Legegyszerűbb kezelés.
64 kiténtetés.

Legolcsóbb üzem!
8 állami érem!

8000 gép a legteljesebb megelégedésre szállítva.

Malomüzemre, darálásra, takarmánykamrákba, tejgazdászokba, favágáshoz, vízemelésre, csépléshez és minden más gazdasági és ipari munkához a legjobb üzemelő.

A drezdai motorok minden versenyvizsgálaton és kiállításon a legelső díjakkal lettek kiténtetve.

Kedvező fizetési feltételek!
Legmesszebbmenő jótállás!

Uj! Budapest főmőhelyt **Uj!**
rendeztünk be drezdai mővezetővel és szerelőkkel.

Zongora tanítást

1904. február 15-től elvállal,

és ebben való támogatást kér

Hoffmann Irénke.

SZIGETVÁROTT.

Tatai I^a. szobafűtő

SZÉN (Brikett)

elárusítása nagyban és kicsinyben

FUCHS A FIA cégnél

SZIGETVÁROTT.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

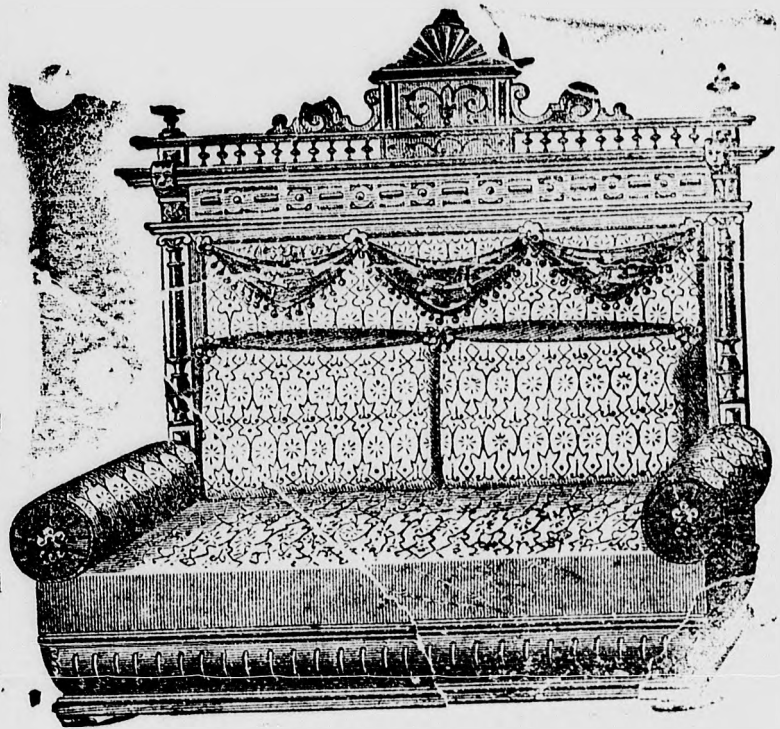
kárpitos és díszítő üzlete

PÉCSETT,

Siklói országút 44.

Ismételadóknak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Felhívás!

Alapított 1872.

Alapított 1872.

A szigetvári segély-egylet szövetkezettől

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a

32-ik

évtársulat alakulása

céljából,

résztvények már is jegyezhetők, és pedig máától kezdve minden nap a segély-egylet helyiségében egész 1904. márczius hó végéig későbbi jegyzésekért késedelmi kamat nem lesz felszámítva.

Jegyezni lehet: Barcsón: Pajtás Fülöp, Sellyén: Szavorits Nándor uraknál.

Az évtársulat öt évre alakul és minden egy koronás résztvény után kezesség melletti kötvényre 260 koronáig kölcsön felvehető,

A vidéken lakó egyesületi tagoknak teljesítendő költségmentes befizetések céljából a m. kir. postatakarék pénztárnál nyitott CHEK-számlánk befizetési lapjait kívánatra megküldjük.

Kelt a szigetvári segély-egylet szövetkezet 1903. évi deczember hó 1-én tartott igazgatósági üléséből:

Oscodál Gusztáv
helyettes igazgató.

Rechnitzer Sándor
vezérigazgató.